

Lèxic bàsic grec-català (Iseu, Lísies i Xenofont)

Andrea Sánchez i Bernet

mot grec	categoría gramatical	traducció catalana	particularitats de la flexió	hel·lenismes
ἀγαθός -ή -όν	adj.	bo		agatòfil
ἄγαμος - ον	adj.	solter		agàmia
ἄγαν	adv.	molt, massa		
ἀγανακτέω	verb	enfadarse, indignar-se		
ἀγαπάω	verb	estimar		
ἀγγέλλω	verb	anunciar	fut. ἀγγελῶ, aor. ἤγγειλα, perf. ἤγγελκα, aor. p. ἤγγέλθην, perf. m. ἤγγελμαι	
ἀγγελῶ	verb f.	cf. ἀγγέλλω		
ἀγνοέω	verb	desconèixer		agnòstic, agnòsia
ἀγορά - ἄς , ἥ	nom	àgora, plaça, mercat		agorafòbia
ἀγορεύω	verb	parlar en públic		
ἀγρός- οῦ, ὁ	nom	camp		agrònom
ἄγω	verb	menar, conduir	fut. ἄξω, aor. ἤγαγον, perf. ἤχα, aor. p. ἤχθην, perf. m. ἤγμαι	
ἀγών- ὄνος, ὁ	nom	lluita, confrontament		agonia
ἀδελφή - ἡς , ἥ	nom	germana		
ἀδελφιδή - ἡς , ἥ	nom	neboda		
ἀδελφιδοῦς -οῦ, ὁ	nom	nebot		
ἀδελφός -οῦ, ὁ	nom	germà		adelf, Filadèlfia
ἀδικέω	verb	ser injust, maltractar, delinquir		
ἀδικία - ας, ἥ	nom	injustícia, greuge		
ἄδικος - ον	adj.	injust		
ἀδυναμία - ας, ἥ	nom	debilitat, impotència		
ἀδύνατος - ον	adj.	incapaç, impossible		
ἀεί	adv.	sempre		
ἀθάνατος - ον	adj.	immortal		atanàsia
ἄθλον -ου, τό	nom	premi		
ἄιμα- ατος, τό	nom	sang		hemofilia, hematitis
ἄιξ -αιγός, ἥ, ὁ	nom	cabra, boc		ègida
αἱρέω	verb	agafar, triar	fut. αἱρήσω, aor. εἰλον, perf. ἤρηκα, aor. p. ἤρεθην, perf. m. ἤρημαι	
αἴρω	verb	aixecar	fut. ἀρῶ, aor. ἤρα, perf. ἤρκα, aor. p. ἤρθην, perf. m. ἤμαι	
αἰσθάνομαι	verb	adonar-se, sentir [+gen.]		anestesiari, estètica, sinestèsia
αῖσχιστος	adj. superl.	cf. αἰσχρός		

αἰσχίων-ον	adj. comp.	cf. αἰσχρός		
αἰσχρός -ά -όν	adj.	vergonyós, lleig		
αἰσχύνη-ης , ἡ	nom	vergonya		
αἰσχύνομαι	verb	avergonyir-se		
αἴτεω	verb	demanar, exigir		
αἴτια-ας, ἡ	nom	acusació, causa		etiology
αἴτιάμαι	verb	acusar, culpar		
αἵτιος-α-ον	adj.	culpable,causant		
ἀκήκοα	verb perf.	cf. ἀκούω		
ἀκολουθέω	verb	acompanyar		
ἀκόλουθον -ου ὁ	nom	acompanyant, criat		acòlit
ἀκούσομαι	verb f.	cf. ἀκούω		
ἀκούω	verb	sentir, escoltar [+gen. de pers +acus. de cosa]	fut. ἀκούσομαι, aor. ἤκουσα, perf. ἀκήκοα, aor. p. ἤκούθην	acústica
ἀκριβής, -ες	adj.	estricte, precís		
ἄκρος-α-ον	adj.	agut, elevat, alt		acrofòbia
ἄκριτος -ον	adj.	indistinguible, confús		
ἄκων -οῦσα -ον	part.	a desgrat, involuntariament		
ἀλήθεια-ας, ἡ	nom	veritat		
ἀληθής-ές	adj.	veritable		
ἀλίσκομαι	verb	ser atrapat		
ἀλλὰ	conj.	però, en canvi, sinó, ans		
ἄλλος-η-ον	adj.	altre		al·lèrgia, al·lomorf
ἀλλότριος -α -ον	adj.	aliè		
ἀλόγιστος- ον	adj.	irracional, irreflexiu		
ἄλογος-ον	adj.	irracional, absurd		
ἄμα	adv./ prep.	alhora, a l'ensembs amb [+dat.]		
ἀμαθής-ές	adj.	ignorant		
ἀμαθία-ας, ἡ	nom	ignorància		
ἀμαρτάνω	verb	equivocar-se, fallar, mancar	fut. ἀμαρτίσομαι, aor. ἤμαρτον, perf. ἤμαρτηκα, aor. p. ἤμαρτήθην, perf. m. ἤμάρτημαι	
ἀμάρτημα-ατος, τό	nom	falta, error		
ἀμαρτία-ας, ἡ	nom	error		
ἀμείνων-ον	adj. comp.	cf. ἀγαθός		
ἀμελέω	verb	descuidar, despreocupar-se		
ἀμύνω	verb	apartar, defensar, rebutjar		
ἀμφισβητέω	verb	discutir, no estar d'acord		
ἀμφότερος -α -ον	adj.	cadascú dels dos		
ἄμφω	pron.	tots dos		
ἄν	part.	eventualment (modifica el valor del verb, no sempre és traduïble)		
ἄνα	adv./ prep.	amunt [+acus.] cap a dalt, sobre [+dat.] sobre, damunt de		anacronisme, anàfora, anagrama
ἀναγιγνώσκω	verb	reconèixer, llegir		
ἀναγκάζω	verb	obligar, forçar		
ἀναγκαῖος-α-ον	adj.	necessari, obligatori		
ἀνάγκη-ης, ἡ	nom	necessitat, destí		

ἀναιρέω	verb	aixecar, destruir	cf. αἴρεω	
ἀναισχυντέω	verb	ser un desvergonyit		
ἀναλίσκω	verb	gastar		
ἀναμιμνήσκω	verb	recordar [+gen.]		
ἀναζίος -α -ov	adj.	indigne		
ἀναφέρω	verb	aixecar, arreplegar, repetir	cf. φέρω	
ἀνδράποδον -ου, τό	nom	esclau		
ἀνδραποδίζω	verb	esclavitzar		
ἀνδροφόνος -ov	adj.	homicida		
ἄνευ	prep.	sense, excepte [+gen.]		
ἀνέχω	verb	aguantar, aixecar	cf. ἔχω	
ἀνεψιός -οῦ, ὁ	nom	cosí		
ἀνήρ-ἀνδρός, ὁ	nom	home, marit		andrògin, androide
ἄνθρωπος -ου, ὁ	nom	home, persona		
ἀνόητος-ον	adj.	forassenyat, boig		
ἀνοίγω	verb	obrir		
ἀντέχω	verb	resistir , oposar-se [+dat./ πρὸς +acus.]	cf. ἔχω	
ἀντί	prep.	front a, en lloc de [+gen.]		
ἀντίδικος-ον	nom	ponent, adversari		
ἄνω	adv.	amunt		
ἄξιος-α-ον	adj.	digne, mereixedor		
ἀξιώ	verb	considerar digne		
ἀπαγγέλλω	verb	enviar		
ἀπαλλάττω	verb	apartar, alliberar, eximir, abstendir [+acus./ +gen.]		
ἄπαις -δος, ὁ ἡ	adj.	sense fills		
ἄπας ἀπᾶσσα ἀπᾶν	adj.	tot sencer		
ἄπειμι	verb	estar lluny, absentar-se		
ἀπιστέω	verb	desconfiar		
απιστία-ας, ἡ	nom	desconfiança, deslleialtat		
ἄπιστος-ον	adj.	desconfiat, incrèdul, deslleial		
ἀπό	prep.	de, des de [+gen.]		apogeu, apòdosi
ἀποδείκνυμι	verb	demostrar	cf. δεικνύμι	
ἀποδημέω	verb	estar lluny, exiliar-se		
ἀποδίδωμι	verb	assignar, concedir	cf. δίδωμι	
ἀποθνήσκω	verb	morir, ser mort	fut. ἀποθανοῦμαι, aor. ἀπέθανον, perf. τέθνηκα	
ἀποκρίνομαι	verb	respondre, contestar	fut. ἀποκρινοῦμαι, aor. ἀπεκρινάμην, perf. ἀποκέριμαι	
ἀποκτείνω	verb	matar	fut. ἀποκτενῶ, aor. ἀπέκτεινα, perf. ἀπέκτονα	
ἀπορέω	verb	estar sense recursos, estar parat, mancar		aporètic
ἀπορία-ας, ἡ	nom	problema, dificultat, manca de recursos		aporia, aporisme
ἄπορος-ον	adj.	dificil, sense recursos, pobre		
ἀποφαίνω	verb	declarar, evidenciar		
ἄπτω	verb	lligar, tocar, encendre [+gen. partitiu]		
ἄρα	part.	aleshores, en efecte		
ἀργύριον-ου, τό	nom	argent, diners		argíric

ἀρετή-ῆς, ἡ	nom	valor, virtut, mèrit		areatalogia
ἀριστάω	verb	desdejunar		aristocràcia
ἄριστος-η-ον	adj.	el mejor, excel·lent, noble		
ἄρπαζω	verb	robar, sotstreure, rapinyar		
ἀρχή-ῆς, ἡ	nom	principi, origen, poder, comandament		arxi-, arquebisbe
ἄρχω	verb	començar[+gen.] [act. o med.], governar, manar	fut. ἄρξω, aor. ἤρξα, aor. p. ἤρχθην, perf. m. ἤργματι	
ἄρχων-οντος, ὁ	nom	governant, arcont		
ἀσεβεία -ας	nom	impietat		
ἀσεβέω		ser impiu, cometre sacrilegi		
ἀσθενής-ές	adj.	dèbil, malaltís		
ἀστός -ή -όν	adj.	ciutadà		
ἄστυ -εως, τό	nom	ciutat, capital, recinte emmurallat		
ἄτοπος-ον	adj.	estrany, absurd		atòpic
αὖ	adv.	de nou, al seu torn		
αὐθίς	adv.	de nou		
αὐτός-ή-όν	adj-pron.	mateix/ pr. personal excepte en nom.		autarquia, autòmata
ἀφαιρέω	verb	arrencar, impedir, cancel·lar	cf. αἴρεω	
ἀφικνέομαι	verb	arribar	fut. ἀφίξομαι, aor. ἀφίκομην, perf. ἀφίγματι	
βαδίζω	verb	caminar, procedir		
βαίνω	verb	caminar, anar	fut. βίσομαι, aor. ἔβην, perf. βέβηκα	acròbata
βαλεῖν	verb inf. aor.	cf. βάλλω		
βάλλω	verb	llençar, disparar	fut. βαλῶ, aor. ἔβαλον, perf. βέβληκα, aor. p. ἔβληθην, perf. m. βέβλεμματι	hipèrbole
βανεῖν	verb inf. aor.	cf. βαίνω		
βάσανος -ου, ὁ	nom	pedra de toc		
βασανίζω	verb	fregar contra la pedra de toc, comprovar		
βέβαιος-α-ον	adj.	segur, ferm, estable		
βέλτιστος-η-ον	adj. superl.	cf. ἀγαθός-ή-όν		
βελτίων-ον	adj. comp.	cf. ἀγαθός-ή-όν		
βία-ας, ἡ	nom	força, violència (βίᾳ dat. adverbial: per la força)		
βιάζω	verb	forçar, coaccionar		
βίος-ου, ὁ	nom	vida, recursos de vida		biologia, biografia
βλάπτω	verb	ferir, malmetre		
βλέπω	verb	mirar		
βοάω	verb	xisclar, exclamar		boat
βοηθέω	verb	ajudar [+dat.]		
βουλέω	verb	deliberar, aconsellar, decidir		

βουλή-ῆς, ἡ	nom	consell, assemblea, deliberació, pla		
βούλομαι	verb	voler		
βραχύς -εῖα -ύ	adj.	curt, breu		
βωμός-οῦ, ὁ	nom	altar, ara		
γαμετής -ου ὡς ἡ	nom	espòs		
γαμέω	verb	desposar, casar-se		
γάμος-ου, ὁ	nom	matrimoni, noces		polígamia
γάρ	conj.	doncs		
γέγονα	verb	cf. γίγνομαι		
γένος-ους, τό	nom	llinatge, família, naixement, classe		gen, gènesi
γέρων-οντος, ὁ	nom	ancià, vell		gerontologia, gerontocràcia
γεωργέω	verb	llaurar, treballar al camp		geòrgica
γίγνομαι	verb	esdevenir, succeir, ocórrer, ser, nàixer	fut. γενήσομαι, aor. ἐγενόμην, perf. γέγονα	
γιγνώσκω	verb	conèixer, saber	fut. γνώσομαι, aor. ἔγνων, perf. ἔγνωκα, aor. p. ἔγνωσθην, perf. m. ἔγνωσμαι	gnosi, gnosologia
γνήσιος -α-ον	adj.	legítim		
γνώμη -ης, ἡ	nom	marca, intel·ligència, proposició		
γνῶναι	verb inf. aor.	cf. γιγνώσκω		
γράμμα-ατος, το	nom	lletra, inscripció		pentagrama, gramàtica
γραφή -ης, ἡ	nom	escrit, dibuix, acusació		
γράφω	verb	dibuixar, escriure		grafologia, cal·ligrafia
γυνή, γυναικός, ἡ	nom	dona		ginecologia
δακρύω	verb	plorar		dacrioreja
δαίμων -ος, τό	nom	esperit, divinitat		dimoni
δανείζω	verb	prestar, llogar, arrendar		
δαπανάω	verb	gastar, consumir		
δαπάνη-ης, ἡ	nom	despesa		
δέ	part. [post.]	i, però (normalment correlat de μὲν...)		
δεῖ	verb	cf. δέω ²		
δείδω	verb	témer		
δείκνυμι	verb	mostrar, senyalar	fut. δείξω, aor. ἔδειξα, perf. δέδειχα, aor. p. ἔδείχθην, perf. m. δέδειγμαι	
δεινός-ή-όν	adj.	terrible, admirable		dinosauri
δειπνέω	verb	menjar		
δεῖπνον-ου, τό	nom	sinar, sopar, àpat		deipnosofista
δεῦρο	adv.	ací		
δεύτερος-α-ον	adj.	segon, següent, secundari		deuteronomi
δέχομαι	verb	acceptar, rebre, acollir		
δέω ¹	verb	nugar, lligar, cordar		
δέω ²	verb	mancar, necessitar [+gen.]/impers. δεῖ cal		deòntic
δή	part. [post.]	precisament, doncs		
δῆλος-η-ον	adj.	visible, evident, clar		
δηλώω	verb	manifestar, evidenciar		
δημεύω	verb	confiscar, nacionalitzar		

δῆμος -ου, ὁ	nom	poble, país, demos (divisió administrativa de l'àtica)		demagògia, epidèmia
δημοκρατία -ας, ἡ	nom	democràcia		democràcia
δημόσιος-α-ον	adj.	públic, de l'estat (δημοσίᾳ dat. adverbial públicament)		
δήπου	adv.	sens dubte		
διά	prep.	a través de [+gen.] per, a causa de [+acus.]		diadema, diàmetre
διαβάλλω	verb	atacar, calumniar, desacreditar	cf. βάλλω	diable
διαθήκη -ης, ἡ	nom	disposició, testament		
διαιτάω	verb	tractar, arbitrar, moderar/ [pass.] menar la vida		
διακέιμαι	verb	estar en una disposició, establert		
διανοέω	verb	pensar, proposar-se		
διατίθημι	verb	disposar, administrar	cf. τίθημι	
διαφέρω	verb	passar, diferir, discutir	cf. φέρω	
διδάσκω	verb	ensenyar [+acus. de persona +acus. de cosa]		didáctica
δίδωμι	verb	donar, atorgar	imperfet ἔδίδουν, fut. δώσω, aor. ἔδωκα, perf. δέδωκα	dosi
δίκαιος-α-ον	adj.	just		
δικάζομαι	verb	jutjar		
δικαστήριον-ου, τό	nom	tribunal de justícia, jutjat		
δικαστής-ου, ὁ	nom	jutge		
δίκη-ης, ἡ	nom	justícia, sentència		sindicat, síndic
διομολογέω	verb	acordar, posar-se d'acord		
διώκω	verb	perseguir, acusar		
δοκέω	verb	semblar, semblar bé		docetisme
δόξα-ης, ἡ	nom	opinió, creença, fama		heterodox ortodox
δούλος-ου, ὁ	nom	esclau		
δραμεῖν	verb inf. aor.	cf. τρέχω		
δύναμαι	verb	poder		dinàmica
δυστυχής -ες	adj.	desgraciat, malaurat		
δῶρον-ου, τό	nom	do, regal		Teodor
ἐάν	conj. cond.	[+subj.] si(eventual)		
ἐαντόν	pron.	ell mateix		
ἐάω	verb	deixar, permetre		
ἐγγυάω	verb	protegir, prometre en matrimoni		
ἐγγυητής -οῦ, ὁ	nom	garant		
ἐγγύς	adv. / prep.	prop [+gen.]		
ἐθέλω	verb	voler, desitjar		
εἰ	conj. cond.	si (real)		
εἶδον	verb aor.	cf. οἶδα		
εἰκός-οτος, τό	part.	versemblant, natural, probable		icona
εἴλον	verb aor.	cf. αἴρεω		
εἴμι	verb	ser, estar, existir	imperfet ἦν, fut. ἔσομαι	
εἴμι	verb fut.	(present amb valor de futur) cf. ἔρχομαι		
εἴπον	verb aor.	cf. λέγω		
εἰς	prep.	vers, cap a [+acus.]		
εἰσάγω	verb	dirigir, menar	cf. ἄγω	isàogue
εἰσποιέω	verb	donar en herència, adoptar		
εἰσφέρω	verb	contribuir, pagar impostos, introduir	cf. φέρω	

εῖρηκα	verb perf.	cf. λέγω		
εἶτα	adv.	després		
εἴτε...εἴτε...	conj.	ja... ja..., sigui... sigui...		
ἐκ, ἐξ	prep.	de, des de [+gen.]		
ἔκαστος-η-ον	adj.	cadascú		
ἔκάτερος-α-ον	adj.	cadascú dels dos		
ἔκβάλλω	verb	expulsar, llençar		
ἔκδιδωμι	verb	abandonar, deixar		
ἔκει	adv.	allà		
ἔκεινος-η-ον	adj.pron.	aquell (pr. personal en nominatiu)		
ἔκκλησία-ας, ἡ	nom	assemblea, reunió		església, eclesiàstic
ἔκπλέω	verb	sarpar, marxar		
ἔκόν-οῦσα-όν	adj.	voluntari, de bon grat		
ἔλαττων-ον	adj. comp.	cf. μικρός		
ἔλαχίστος -η -ον	adj. sup.	cf. μικρός		
ἔλαυνω	verb	empaitar, impulsar	fut. ἔλάω, aor. ἤλασα, perf. ἔλήλακα	elàstic
ἔλεγχος -ου, ὁ	nom	argument, refutació		
ἔλεγχω	verb	refutar, impugnar, injuriar		
ἔλήλυθα	verb perf.	cf. ἔρχομαι		
ἔλευθερία -ας, ἡ	nom	llibertat		
ἔλευθερος -α -ον	adj.	lliure		
ἔλπίζω	verb	esperar, confiar		
ἔλπις-ίδος, ἡ	nom	esperança		
ἔμπειρος-ον	adj.	expert, hàbil		empíric
ἔμποδον -ου, τό	nom	impediment, grillons		
ἐν	prep.	en, dins de, en mig de [+dat.]		
ἐναντίος -α -ον	adj.	contrari		
ἔνδον	adv.	dintre		endogàmia
ἔνεκα	postp.	[+gen.] a causa de		
ἔνήνοχα	verb perf.	cf. φέρω		
ἐνθάδε	adv.	cap aquí		
ἔνιοι-αι-α	adj.	alguns		
ἔνιοτε	adv.	alguna vegada		
ἐντεῦθεν	adv.	des d'allà, a partir d'aleshores		
ἐξ	prep.	cf. ἐκ		
ἔξαμαρτάνω	adv./ prep.	fora, fora de [+gen.]		
ἔξαρκεῖ	verb	impers. bastar		
ἔξειμι	verb	descendir, derivar/ impers. és possible, està permès		
ἔξουσία -ας ἡ	nom	llicència, potestat, riquesa, possibilitat		
ἔξω	adv./ prep.	fora		
ἔξω	verb fut.	cf. ἔχω		
ἐπεί	conj.	quan, atès que		
ἐπειδάν	conj.	quan, atès que		
ἐπειδή	conj.	quan, atès que		
ἔπειτα	adv.	després		
ἐπί	prep.	cap a, sobre [+gen.], sobre, per, per a [+dat.], sobre, a, contra [+acus.]		epitafí, epidermis

ἐπιβουλεύω	verb	planejar, conspirar contra [+dat.]		
ἐπιδημέω	verb	residir, romandre a casa		
ἐπιθυμέω	verb	voler, desitjar		
ἐπιλανθάνομαι	verb	oblidar-se de [+gen. + acus.]		
ἐπιμελέω	verb	considerar, tindre en compte [+gen.]		
ἐπίσταμαι	verb	saber, entendre		
ἐπιστολή-ῆς, ἡ	nom	missatge, carta		epistolar
ἐπιτίδεια-ας, ἡ	nom	provisió		
ἐπιτήδειος-α-ον	adj.	propri, útil, convenient		
ἐπιτήδευμα-ατος, τό	nom	ocupació, activitat, feina		
ἐπιτηδεύω	verb	ocupar-se de [+acus.]		
ἐπιτρέπω	verb	transferir, deixar, conferir		
ἐπιτροπεύω	verb	administrar, procurar, guardar		
ἐπιχειρέω	verb	posar la mà sobre, intentar, atacar		
ἐράω	verb	estimar, enamorar-se de [+gen.]		eròtic
ἐργάζομαι	verb	treballar		
ἔργον-ου, τό	nom	treball, tasca, obra		sinèrgia, ergonòmic
ἐρῆμος -ον	adj.	desert, solitari		
ἔρχομαι	verb	anar	fut. εἰμι aor. ἤλθον, perf. ἐλήλυθα	
ἔρω	verb fut.	cf. λέγω		
ἐρωτάω	verb	preguntar, interrogar	fut. ἔρωτήσω, aor. ἥρώτησα perf. ἥρωτηκα	erotema
ἐξ	prep.	cf. εἰς		
ἔσχατος-η -ον	adj.	últim, extrem		
ἔτερος-α-ον	adj.	l'altre dels dos		heterogeni, heterosexual
ἔτι	adv.	encara, àdhuc		
ἔτοιμος -ον	adj.	preparat, segur, factible		
εὖ	adv.	bé		
εὐδαιμονία -ας, ἡ	nom	felicitat		
εὐθύς	adv.	immediatament		
εὔνοια-ας, ἡ	nom	benevolença, interès,		
εὑρίσκω	verb	trobar, descobrir, inventar	fut. εύρησω, aor. ηύρον/ εὗρον, perf. ηύρηκα/ εὕρηκα, aor. p. ηύρεθην/ εὕρεθην, perf. m. ηύρημαι/ εὕρημαι	eurístic
ἔφην	verb	imperfet amb valor d'aorist cf. φήμι		
ἔχθρα-ας, ἡ	nom	odi, enemistat		
ἔχθρος-ά-όν	adj.	odiós, enemic		
ἔχω	verb	tindre, saber, poder [+inf.], estar [+adv.]	imperfet εἶχον, fut. ξέω/ σχήσω, aor. ἔσχον, perf. ξέχηκα	
ζέω	verb	viure		
ζητέω	verb	buscar		
ζημία-ας, ἡ	nom	multa, càstig		
ζημιώω	verb	multar, castigar		
ζῷον-ου, τό	nom	animal, ésser viu		zoològic
ἢ	conj.	o/ que (introduceix el segon terme d'una comparació)		

ἥγαγον	verb aor.			
ἥγέομαι	verb	conduir [+dat.], considerar, pensar		hegúmen, hegemonia
ἥδη	adv.	ja		
ἥδιστος -η -ov	adj. superl.	cf. ἥδύς		
ἥδίων -ονος	adj. superl.	cf. ἥδύς		
ἥδομαι	verb	agradar, plaure		
ἥδονή-ῆς, ἡ	nom	plaer		hedonisme
ἥδύς-εῖα-ύ	adj.	dolç, agradable		
ἥκιστα	adv.	menys		
ἥκω	verb	arribar, venir		
ἥλθον	verb aor.	cf. ἔρχομαι		
ἥμέρα-ας, ἡ	nom	dia		hemeroteca
ἥν	conj. (forma jònica)	cf. ἐὰν		
ἥνεγκα/ ἥνεγκον	verb aor.	cf. φέρω		
ἥνικα	conj.	alhora que, quan		
ἥσυχία -ας, ἡ	nom	tranquil·litat, oci		
ἥττων -ονος	adj. comp.	cf. κακός /μικρός		
ἥττάω	verb	superar, derrotar		
θάλαττα-ης, ἡ	nom	mar		talasocràcia
θάνατος-ou, ó	nom	mort		tanatori
θανεῖν	verb inf. aor.	cf. θνήσκω		
θάπτω	verb	soterrar, colgar		
θαρρέω	verb	confiar		
θαῦμα-ατος, τό	nom	meravella, miracle		taumatúrgia
θαυμάζω	verb	admirar, sorprendre's		
θαυμαστός-ή-όν	adj.	admirable		
θεῖος -α -ov	adj.	diví		
θέλω	verb	cf. ἔθέλω		
θέος-ou, ó ἡ	nom	déu, deessa, divinitat		teologia
θεράπαινα-ας, ἡ	nom	minyona		
θεραπεύω	verb	curar, cuidar		terapèutic
θεράπων-οντος, ó	nom	criat, servidor		
θνήσκω	verb	morir, ser mort	fut. θανοῦμαι, aor. ἔθανον, perf. τέθνηκα	
θνητός-ή-όν	adj.	mortal		
θυγατήρ-τρός, ἡ	nom	filla		
θυγατριόνη-ῆς, ἡ	nom	néta materna		
θυγατριόνυ-ού, ó	nom	nét matern		
θύρα-ας, ἡ	nom	porta		
θυσία-ας, ἡ	nom	sacrifici		
θύω	verb	sacrificar, oferir un sacrifici		
ἰδεῖν	verb aor.	cf. οἶδα		
ἴδιος-α-ov	adj.	privat, particular/ ιδίᾳ (dat. adverbial en privat)		idiota, idiosincràsia
ἱερεύς-έως, ó	nom	sacerdot		
ἱερός -α -ov	adj.	sagrat, consagrat, víctima, temple		jeroglífic
ἵημι	verb	enviar, afanyar-se	fut. ἤσω, aor. ἤκα perf. εἴκα	
ἱκανός-ή-όν	adj.	suficient		
ἱκετεύω	verb	suplicar		

ἱμάτιον-ου, τό	nom	vestit, mantell		
ἵνα	conj. / pr. rel.	[+ subj./ opt.] per a, perquè (final) [+ind.]on		
ἵππεύς -έως, ό	nom	cavaller		
ἵππος -ου, ό	nom	cavall		hípica
ἴσος-η-ον	adj.	igual, igualitari		isòsceles
ἴστημι	verb	col·locar, aixecar, aixecar-se, estar d'empeus	imperfet ἴστην, fut. στίσω, aor. ἔστην/ ἔστησα, perf. ἔστηκα	
ἴσχυρός-ή-όν	adj.	fort, robust, resitant		
ἴσως	adv.	potser		
καθίζω	verb	seure, situar		
καίπερ	conj.	[+ part.] tot i que, encara que		
καιρός-οῦ, ό	nom	moment oportú, ocasió		
κακία-ας, ή	nom	maldat, vilesa, vici		
κακός-ή-όν	adj.	dolent, mal		cacofonia
καλέω	verb	cridar, convidar	fut. καλῶ, aor. ἐκάλεσα, perf. κάλεκα, aor. p. ἐκλήθην, perf. m. κέκλεμαι	
καλός-ή-όν	adj.	bell, bonic		cal·lidoscopi
κάμνω	verb	cansar-se, emmalaltir	fut. καμοῦμαι, aor. ἐκαμον, perf. κέκμηκα	
κατά	prep.	de dalt a baix, en, per, després de, segons [+acus.] sota[+gen.]		cada, cataclisme
καταγιγώσκω	verb	observar, decidir, condemnar	cf. γιγνώσκω	
καταλαμβάνω	verb	agafar, comprendre, constrényer	cf. λαμβάνω	
καταλείπω	verb	abandonar, deixar enrere	cf. λείπω	
καταλύω	verb	dissoldre, abolir, anul·lar		
κατηγορέω	verb	acusar, retreure		
κατηγορία-ας, ή	nom	acusació, retret		categòric
κατήγορος-ου, ό	nom	acusador		
κάτω	adv.	a baix		
κείμαι	verb	jeure		
κελεύω	verb	ordenar, manar		
κερδαίνω	verb	guanyar, treure, profit, lucrar-se		
κέρδος-ους, τό	nom	guany, interès		
κεφάλαιος -α -ον	adj.	principal, cabdal, capital		
κεφαλή-ής, ή	nom	cap		cefalòpode
κηδεστής -οῦ, ό	nom	gendre, cunyat, sogre		
κινδυνεύω	verb	perillar		
κίνδυνος-ου, ό	nom	perill		
κλέπτω	verb	robar, furtar		cleptomania
κλήρος-ου, ό	nom	lot, finca		
κλίμαξ-ακος, ή	nom	escala		
κοινός-ή-όν	adj.	comú, públic		cenobi
κολάζω	verb	castigar		
κολακεία-ας, ή	nom	afalac		
κομίζω	verb	menar, conduir	fut. κομιῶ, aor. ἐκόμισα, perf. κεκόμικα, aor. p. ἐκομίσθην, perf. m. κεκόμισμαι	

κόσμιος -α -ov	nom	ordenat, regular, moderat		
κρατέω	verb	manar, dominar		
κρείττων-ον	adj. comp.	cf. ἀγαθός		
κρίνω	verb	jutjar, distingir, decidir		crisi, diacrític
κτάομαι	verb	adquirir, conseguir		
κτείνω	verb	matar		
κύριος -α -ov	adj.	senyor, sobirà		
κωλύω	verb	evitar, prevenir		
κωμάζω	verb	desfilar, festejar		
λαβεῖν	verb inf. aor.	cf. λαμβάνω		
λαθεῖν	verb inf. aor.	cf. λανθάνω		
λαμβάνω	verb	prendre, agafar; captar [med. +gen.]	fut. λήψομαι, aor. ἔλαβον, perf. εἴληφα	
λανθάνω	verb	passar inadvertit, escapar-li a algú, amagar-se [+acus. o +part]	fut. λήσω, aor. ἔλαθον, perf. λέληθα	
λέγω	verb	dir, parlar, contar, comptar	fut. λέξω/ ερῶ, aor. ἔπον/ ἔλεξα, perf. εἴρηκα, fut. p. ἐρρήθην, aor. p. ἐλέχθην, perf. m. είρημαι	lèxic
λείπω	verb	deixar, abandonar	fut. λείψω, aor. ἔλιπον, perf. λέλοιπα	lípid
λειτουργία -ας, ḥ	nom	servei públic (pagat per un ciutadà)		litúrgia
λίαν	adv.	massa, en excès		
λόγος-ου, ὁ	nom	paraula, conte, compte, raó		diàleg, logopèdia
λοιδορέω	verb	injuriar, censurar, abusar		
λουπός -ή -όν	adj.	restant, resta		
λυμαίνω	verb	maltractar, vexar, arruïnar		
λυπέω	verb	angoixar, entristir		
λύπη-ης, ḥ	nom	pena, dolor		
λύχνος-ου, ὁ	nom	llum, llàmpada, torxa		
λύω	verb	deslligar, soltar, solucionar, alliberar		hidròlisi, anàlisi
μαθεῖν	verb inf. aor.	cf. μανθάνω		
μακρός-ά-όν	adj.	llarg, gran		
μάλα	adv.	molt		
μάλιστα	adv.	molt, moltíssim, sobretot		
μᾶλλον	adv.	més, més aviat		
μανθάνω	verb	aprendre, comprendre	fut. μαθήσομαι, aor. ἔμαθον, perf. μεμάθηκα	matemàtiques
μαρτυρέω	verb	testimoniar		
μάρτυς-υρος, ὁ	nom	testimoni		màrtir
μάχη-ης, ḥ	nom	combat, lluita, baralla		naumàquia
μάχομαι	verb	lluitar, barallar-se		
μέγας-μεγάλη-μέγα	adj.	gran		megalòman
μέγιστος-η-ον	adj. superl.	cf. μέγας-μεγάλη-μέγα		
μείζων -ος	adj. comp.	cf. μέγας-μεγάλη-μέγα		
μειράκιον-ου, τό	nom	jovenet, xicot		
μέλω	verb	preocupar, interessar		

μέλλω	verb	estar a punt de, estar disposat a [+ inf pres. o fut.]		
μέντοι	part.	certament, en canvi		
μένω	verb	romandre, quedar-se, esperar		
μέρος-ους, τό	nom	part, tros, fracció		polímer
μετά	prep.	amb, entre[+gen.]; més enllà, després de[+acus.]		metafísica
μεταδίδωμι	verb	entregar/ fer participar [+dat. a algú de +gen. partitiu]	cf. δίδωμι	
μετέχω	verb	participar		
μετοικέω	verb	emigrar, traslladar-se		
μέτοικος-ου, ὁ	nom	metec		metec
μέχρι(ς)	adv. /prep.	fins [+gen.]		
μή	adv.	no, perquè no		
μηδείς-μεδεμία-μεδέν	adj.	ningú, cap, res		
μηδέποτε	adv.	mai		
μήν-μηνός, ὁ	nom	mes, lluna		amenorrea, menopausa
μηνύω	verb	descobrir, mostrar, desvelar, delatar		
μήτηρ-μητρός, ἡ	nom	mare		metrópoli
μηχανάομαι	verb	planejar, ordir, idear		
μηχανή-ῆς, ἡ	nom	màquina, enginy, invenció, trampa		mecanisme, màquina
μικρός-ά-όν	adj.	petit		microscopi
μιμέομαι	verb	imitar		mimesi
μιμνήσκω	verb	recordar-se de, recordar [+gen./ + acus.]		mnemotècnic
μισέω	verb	odiar		misantròpia
μισθός-οῦ, ὁ	nom	paga, sou, lloguer		
μνά-μνᾶς, ἡ	nom	mina (moneda)		
μοιχεία-ας, ἡ	nom	adulteri		
μοιχός-οῦ, ὁ	nom	adúlter		
μόνος-η-ον	adj.	sol, únic		monògam
μύριοι-αι-α	adj.	innombrables, moltíssims		míriada
ναῦς-νεώς, ὁ	nom	nau		nàusea
νεανίας-ου, ὁ	nom	jove, xicot		
νεανίσκον-ου, τό	nom	jovenet		
νέμω	verb	distribuir, habitar [med.]		
νέος-α-ον	adj.	jove, nou		neologisme
νικάω	verb	vèncer, guanyar		
νομίζω	verb	pensar, jutjar, acostumar, considerar		
νόμισμα-ατος, τό	nom	moneda		
νόμος-ου, ὁ	nom	ley		autònom
νόσος-ου, ἡ	nom	enfermedad, plaga		nosologia
νοῦς-οῦ, ὁ	nom	ment, intel·ligència, pensament		noètica
νύκτωρ	adv.	de nit		
νύξ-νυκτός, ἡ	nom	noche		nictalop
νῦν	adv.	ara, actualment		
ξένος-η-ον	adj.	estranger, hoste		xenofòbia
ξενώω	verb	hostatjar		
ξύλον -ου, τό	nom	fusta, pal		xilòfon
օβλός-οῦ, ὁ	nom	òbol		òbol
όδος-οῦ, ἡ	nom	camí, viatge, via		mètode
όδούς-όντος, ὁ	nom	dent		odontologia

οἶδα	verb	saber (perfet amb valor de present)	cf. ὄράω	
οἰκεῖος-α-ον	adj.	casolà, domèstic, parent		
οἰκέτης-ου, ὁ	nom	veí, criat, familiar		
οἰκέω	verb	viure, habitar		
οἶκος-ου, ὁ	nom	casa, vivienda		ecologia
οἶνος-ου, ὁ	nom	vi		enologia
οἴμαι [οἶμαι]	verb	pensar, creure		
οἶος -α -ον	adj.	capaç, possible [+inf. determinatiu]		
οἶσω	verb fut.	cf. φέρω		
οἴχομαι	verb	anar-se'n, marxar		
δλίγος-η-ον	adj.	poc		oligofrènia
δλλονυμι	verb	perir, destruir		
δλος -η -ον	adj.	sencer, complet		holocaust
δμιλέω	verb	frequèntar, tractar [+dat.]		
δμιλία-ας, ἡ	nom	conversa, tracte, companyia		homilia
δμοῖος-α-ον /δμοιος -α -ον	adj.	igual, semblant		
δμολογέω	verb	estar d'acord, coordinar-se		
δμοπάτριος -α -ον	adj.	del mateix pare		
δνειδίζω	verb	retreure, criticar		
δνомія -ματος, τό	nom	nom		onomàstica
δнома́зω	verb	anomenar		
δπλίτης-ου, ὁ	nom	soldat		hoplita
δπλон-ου, τό	nom	arma, armament		panòplia
δπου	adv. rel.	on/ quan		
δπως	adv.	que, de manera que, perquè		
δράω	verb	veure, mirar	fut. δψομαι aor. είδον perf. οἶδα	
δργή-ής, ἡ	nom	còlera, ira		
δργίζομαι	verb	irritar-se		
δρθός-ή-όν	adj.	dret, recte, correcte		ortodòxia
δркоς -ову, ь	nom	jurament, objecte pel que es jura		
δρос-ову, тó	nom	límit		
δρφанός -ή -όν	adj.	orfe		
δστις-ήτις-ότι	rel.	qualssevol que		
δтав	conj.	quan, sempre que		
δте	conj.	quan		
δти	conj.	que, perquè		
ούν , ούκ , ούχ	adv.	no		
ούδαμιοῦ	adv.	enlloc		
ούδαμώς	adv.	de cap manera		
ούδείς-ούδεμία-ούδέν	adj.	ningú, cap, res		
ούν	adv.	així doncs		
ούπτε	adv.	mai		
ούτω [ούτως]	adv.	així		
δφειλή-ής, ἡ	nom	deute		
δφείλω	verb	deure, estar en deute		
δψομαι	verb fut.	cf. ὄράω		
παθεῖν	verb inf. aor.	cf. πάσχω		
πάθος-ους, τό	nom	patiment, sentiment		patologia
παιδεύω	verb	educar, instruir		
παις-παιδός, ὁ, ἡ	nom	fill, nen, noi		pediatre

πάλαι	adv.	fa temps, d'antivi		
πάλιν	adv.	de nou		
παλλακή-ής, ḥ	nom	concubina		
πανταχοῦ	adv.	tot arreu		
παντοῦ	adv.	tot arreu		
πάνυ	adv.	molt, del tot, per complet		
πάππας-ου, ὁ	nom	pare, papa (hipocorístic familiar)		
πάππος-ου, ὁ	nom	avi		
παρά	prep.	des de, al costat de [+gen.]; a ca, amb, entre [+dat.], al llarg de, fora, contra [+acus.]		paral·lel
παραίνεω	verb	aconsellar [+dat.]		
παρακαλέω	verb	convidar, demanar		
παρασκευάζω	verb	preparar		
παρασκευή-ής, ḥ	nom	provisió, preparació		
παρθένος-ου, ḥ	nom	donzella, noia, verge (atena per antonomàsia)		pertenogènesi
πᾶς-πᾶσσα-πάν	adj.	tot, cada		panteisme
πάσχω	verb	experimentar, patir	fut. πείσομαι, aor. ἔπαθον, perf. πέπονθα	
πατέρ-πατρός, ὁ	nom	pare		patriarca
παύω	verb	parar, aturar, desistir, deixar de, cessar		pausa, menopàusia
πείθω	verb	convèncer, persuadir/ [med.] obeir	fut. πείσω, aor. ἔπεισα, perf. πέπεικα/ πέποιθα	
πειθώ-ονς, ḥ	nom	persuasió		
πειράω	verb	intentar, atacar, posar a prova [+gen. partitiu]		pirata
πείσομαι	verb fut.	cf. πάσχω/ fut. med. de πείθω		
πέμπω	verb	enviar		
πένης-ητος, ὁ	nom	pobre		
πένθος-ους, τό	nom	dol, plany, pena		
πέπονθα	verb perf.	cf. πάσχω		
περί	prep.	al voltant de, sobre [+gen.]; respecte a [+dat.]; al voltant de [+acus.]		peristil
πεσεῖν	verb inf. aor.	cf. πίπτω		
πίνω	verb	beure	πίομαι, ἔπιον, πέπωκα	
πίπτω	verb	caure	πεσοῦμαι, ἔπεσον, πέπτωκα	
πιστεύω	verb	creure, confiar en [+dat.]		
πίστις-εως, ḥ	nom	confiança, fe, lleialtat		
πλεῖστος-η-ον	adj. superl.	cf. πολύς -πολλή- πολύ		pleistocè
πλείων [πλέων]-	adj. comp.	cf. πολύς -πολλή- πολύ		pleonasme
πλέον				
πλῆθος-ους, τό	nom	multitud, massa, majoria, abundància		pletòric
πλήν	prep.	excepte [+gen.]		
πλήρης-ες	adj.	ple		
πλησίος-α-ον	adj.	pròxim		
πλούσιος-α-ον	adj.	ric		plutocràcia
πλουτέω	verb	ser ric, enriquir-se		
ποιέω	verb	fer, crear, compondre		poesia
πόλις-εως, ḥ	nom	ciutat-estat		polític

πολιτεία-ας, ἡ	nom	constitució, règim, ciutadania		
πολίτης-ου, ὁ	nom	ciutadà		
πολλάκις	adv.	moltes vegades, sovint		
πολύς-πολλή-πολύ	adj.	molt		polígon
πομπή-ῆς, ἡ	nom	processó, accompanyament, cerimònia		pompa
πόνος-ου, ὁ	nom	fatiga, treball, pena		
πονηρία-ας, ἡ	nom	maldat, vilesa		
πονηρός-ά-όν	adj.	dolent, malvat		
πρᾶγμα-ατος, τό	nom	acció, afer, circumstància, tema, producte		pragmàtic
πράττω	verb	realitzar, fer, efectuar, gestionar		pràctica
πρέσβυς-εως, ὁ	nom	ancià, vell, ambaixador		presbiterià
πρίν	adv. /conj.	abans		
πρό	prep.	abans de, davant de [+gen.]		prohom
προίξ-ικός, ἡ	nom	dot		
πρὸς	prep.	des de, de part de, amb, al costat de [+gen.]; prop de, amb, a més de [+dat.]; cap a, contra, en relació amb [+acus.]		
πρῶτος-η-ον	adj.	primer, principal		protó
πυθεῖν	verb inf. aor.	cf. πυνθάνομαι		
πυνθάνομαι	verb	esbrinar, preguntar	fut. πεύσομαι aor. ἐπύθομην perf. πέπυσμαι	
πῦρ-πυρός, τό	nom	foc, llar		piròman
ῥάδιος-α-ον	adj.	fàcil		
ῥάδίως	adv.	fàcilment		
σαφής-ές	adj.	clar		
σιγάω	verb	callar, estar en silenci		
σιγή-ῆς, ἡ	nom	silenci		
σίδηρος-ου, ὁ	nom	ferro, barra		siderúrgia
σῖτος-ου, ὁ	nom	blat, cereal, menjar		paràsit
σιωπάω	verb	callar		
σιωπή-ῆς, ἡ	nom	silenci		
σκοπέω	verb	mirar, observar	fut. σκέψομαι, aor. ἐσκεψάμην, perf. ἔσκεψμαι	escèptic, periscopi, bisbe
σοφός-ή-όν	adj.	savi		filòsof
σπένδω	verb	libar, pactar, acordar		
σπεύδω	verb	afanyar-se, tindre pressa		
σπουδαῖος-α-ον	adj.	diligent, seriós		
σπουδή-ῆς, ἡ	nom	pressa, urgència, esforç		
στάσις-εως, ἡ	nom	revolta, insurrecció, alçament, guerra civil		
στέλλω	verb	enviar, equipar		apòstol
στοά-ᾶς, ἡ	nom	pòrtic		
στρέφω	verb	tornar-se, tòrcer, girar	fut. στρέψω, aor. ἔστρεψα, perf. ἔστρεψμαι, aor. p. ἐστράφην	
σύν	prep.	amb [+dat.]		
σφάλλω	verb	caure, fallar, relliscar		ASFALT
σχέδον	adv.	aproximadament, gairebé		
σχεῖν	verb inf. aor.	cf. ξέχω		
σχήσω	verb fut.	cf. ξέχω		
σώζω	verb	salvar		
σῶμα-ατος, τό	nom	cos, matèria		somatisme
σώφρων-ον	adj.	prudent, assenyat		

ταράττω	verb	alterar, desordenar, confondre, excitar		
ταραχή-ῆς, ἡ	nom	alteració, desordre, confusió, excitació		ataràxia
ταχέως	adv.	ràpidament		
ταχύς-εῖα-ύ	adj.	ràpid, veloç		taquímetre
τέκνον-ου, τό	nom	fill, filla		
τεκμήριον-ου, τό	nom	prova		
τίθη-ης, ἡ	nom	àvia		
τηθίς-ίδος, ἡ	nom	tia		
τελειώ	verb	dur a terme, perfeccionar, acabar		
τήμερον	adv. (forma àtica)	avui		
τίκτω	verb	parir, produir, originar		
τίθημι	verb	posar, col·locar, fixar	imperfet ἐτίθην, fut. θήσω, aor. ἔθηκα, perf. τέθηκα	
τιμάω	verb	honorar, apreciar		
τιμή-ῆς, ἡ	nom	honor, dignitat, càrrec, valor		timocràcia
τίνω	verb	pagar, expiar, castigar		
τίσις-εως, ἡ	nom	paga, retribució, càstig, expiació		
τοί	adv.	certament		
τοῦχος-ους, τό	nom	paret		
τόκος-ου, ό	nom	part, naixement/ interès		tocologia
τολμάω	verb	atrevir-se, gosar		
τολμηρός-ά-όν	adj.	atrevit, audaç		
τότε	adv.	aleshores		
τράπεζα-ης, ἡ	nom	taula, hospitalitat, taula de canvi (banc)		
τραῦμα-ατος, τό	nom	ferida		trauma
τρέπω	verb	girar, tornar, capgirar, donar la volta	fut. τρέψω, aor. ἔτρεψα, perf. τέτροφα, aor. p. ἐτράπην/ ἔτρεφθην	heliòtrop, trofeu
τρέφω	verb	alimentar, criar, nodrir	fut. θρέψω aor. ἔθρεψα perf. τέτροφα	autòtrop, hipotòfia
τρέχω	verb	córrer	fut. δραμοῦμαι, aor. ἔδραμον, perf. δεδράμηκα	troquelar
τυγχάνω	verb	abastar, obtenir, encertar [+gen.]; resultar per casualitat, acabar sent [+ part.]	fut. τεύξομαι, aor. ἔτυχον, perf. τετύχηκα	
τύπτω	verb	colpejar		
τυχαῖος-α-ον	adj.	accidental, casual		
τυχεῖν	verb inf. aor.	cf. τυγχάνω		
τύχη-ης, ἡ	nom	atzar, fortuna, casualitat		
ύβρις-εως, ἡ	nom	ser superb, ofendre, injuriar		
ύβρισ-εως, ἡ	nom	orgull, insolència, supèrbia, ofensa		híbrid
ύβριστής-οῦ, ό	nom	insolent, superb		
ύγιεια-ας, ἡ	nom	salut		higiene
ύγιης-ές	adj.	sa, en forma		
ύδωρ-ύδατος, τό	nom	aigua		hidrocefàlia
ύδοντς-οῦ	nom	nét patern		
ύδος-οῦ, ό	nom	fill		
ύπερ	prep.	sobre, damunt de, en defensa de, a favor		hipèrbaton

		de[+gen.]; per, per damunt de, més enllà de [+acus.]		
νύπνος-ου, ο	nom	somni, son		hipnosi
ὑπὸ	prep.	des de sota, per, a causa de [+gen.]; sota [+dat.]; sota [+acus.]		hipocòndria
ὑποψία-ας, ἡ	nom	sospita		
ὕστερος-α-ον	adj.	últim, posterior, següent		histerología
φαίνω	verb	mostrar, evidenciar, il·luminar/ [med.] semblar, presentar-se com	fut. φανῶ/ φανήσομαι/ φανοῦμαι aor. ἔφηνα, perf. πέφηνα	fenòmen
φέρω	verb	portar	fut.oῖσω, aor. ἤνεγκα/ ἤνεγκον, perf. ἐνήνοχα, aor. p. ἤνέχθην	mamífer, esòfag
φεύγω	verb	fugir, escapar [+acus.]		
φημί	verb	dir; (οὐ φημι: dir que no, negar)	imperfet ἔφην fut. φήσω, aor. ἔφησα	
φθείρω	verb	destruir, matar, corrompre		
φθονέω	verb	envejar [+dat.]		
φθόνος-ου, ὁ	nom	enveja, zels		
φιλέω	verb	estimar		
φιλία-ας, ἡ	nom	amistat, afició		zoofilia
φίλος-η-ον	adj.	proper, estimat, amic		filologia
φοβέω	verb	aterrir/[med.] témer, estar espantat		fòbia
φονεύω	verb	matar		
φόνος-ου, ὁ	nom	assassinat, mort		
φρονέω	verb	ser assenyat, pensar		
φυλάττω	verb	vigilar, guardar, protegir		profilàctic
φύσις-εως, ἡ	nom	natura		física
φύω	verb	nàixer, ser, engendrar		
χαίρω	verb	alegrar-se de [+dat.], estar content, saludar		
χαλεπός-ή-όν	adj.	dificil, dur		
χαλκός-οῦ, ὁ	nom	coure o bronze		calcografia
χείρ-χειρός, ἡ	nom	mà		quirúrgic
χείριστος-η-ον	adj. superl.	cf. κακός-ή-όν		
χείρων-ον	adj. comp.	cf. κακός-ή-όν		
χήρα-ας, ἡ	nom	vídua		
χήρος-ου, ὁ	nom	vidu		
χθές	adv.	ahir, adés		
χιτών -ώνος, ὁ	nom	túnica		
χλαμύς-ύδος, ἡ	nom	capa, mantell		clàmide
χράομαι	verb	emprar, utilitzar, recórrer a, consultar (un oracle)[+dat.]		
χρῆμα-ατος, τό	nom	béns, diners		crematístic
χρηστός-ή-όν	adj.	útil, honrat, íntegre		
χρυσός-οῦ, ὁ	nom	or, daurat		
χωρίον-ον, τό	nom	lloc, barri		
ψευδής-ές	adj.	fals, erroni, fingit, mentida		
ψεύδω	verb	enganyar, mentir		
ψηφίζομαι	verb	votar		
ψῆφος-ου, ἡ	nom	pedra, vot		
ψυχή-ής, ἡ	nom	alma		psicologia
ψῦχος-ους, τό	nom	fred		

ώς	adv.	com, quan, perquè, de manera que		
ὅσπερ	conj.	com		
ὅστε	conj.	de manera que		
ὠφέλεια-ας, ἡ	nom	utilitat		
ὠφελέω	verb	ajudar, ser útil, beneficiar		